

OSD 55/16

**POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH**
z dnia 26 października 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

Przewodniczący: r. pr. Jacek Dzedzyk

Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka- Dziewurska - sprawozdawca

r. pr. Anna Jarlińska

Protokolant: r.pr. Katarzyna Cierniewska

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP r. pr. Danieli Sosin

w sprawie wszczętej na podstawie skargi Pani na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 11 sierpnia 2016r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego o naruszenie ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

POSTANOWIŁ

1. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP o umorzeniu dochodzenia z dnia 11 sierpnia 2016 r.
2. kosztami postępowania w kwocie 953 zł (dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych

Anna Jarlińska

Jacek Dzedzyk

Anna Michnicka-Dzewurska

OSD 55/16

Uzasadnienie.

W dniu 15 czerwca 2015 r do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wpłynęła skarga p. [REDAKTOWANE] dotycząca nieprawidłowości w działaniu radcy prawnego [REDAKTOWANE]. W dniu 18 czerwca 2015 r rozszerzyła swoją skargę. W uzasadnieniu skargi podała, że [REDAKTOWANE] została wyznaczona na pełnomocnika z urzędu do reprezentowania skarżącej w postępowaniach przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] w sprawach [REDAKTOWANE]. W wymienionych postępowaniach nie wykonała w sposób prawidłowy swoich obowiązków, bowiem nie informowała skarżącej o treści postanowień wydawanych przez sąd, nie uzyskała odpowiedniej ochrony w postępowaniu przed komornikiem co uniemożliwiło jej złożenie odwołań do sądu wyższej instancji.

W dniu 11 sierpnia 2016 r zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie nie stwierdzając popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane , jako przewinienie dyscyplinarne.

Z obszernego uzasadnienia z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego wynika, że w toku postępowania wyjaśniającego zostały poddane analizie wszelkie dowody zgłoszone przez skarżącą , przesłuchano r.pr. [REDAKTOWANE] oraz zapoznano się z dowodami zgłoszonymi przez nią. Na podstawie wymienionych czynności z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 2 grudnia 2013 r radca prawny [REDAKTOWANE] została wyznaczona pełnomocnikiem z urzędu dla dłużniczki [REDAKTOWANE] w sprawie nadzoru nad egzekucją w sprawie [REDAKTOWANE] toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE]. W sprawie tej , zgodnie z wezwaniem sądu, radca prawny wykonała polecane jej czynności.. W dniu 13 marca 2014 r radca prawny zwróciła się do sądu o zwolnienie jej z obowiązku reprezentacji skarżącej w sprawie [REDAKTOWANE]. Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014 r Sąd Rejonowy [REDAKTOWANE] zwolnił radcę prawnego od obowiązku reprezentowania skarżącej w sprawie [REDAKTOWANE].

W dniu 23 stycznia 2014 r radca prawny [REDAKTOWANE] wyznaczona została jako pełnomocnik z urzędu w sprawie [REDAKTOWANE] dotyczącej wyjawienia majątku .Postanowieniem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 15 września 2014 r [REDAKTOWANE] radca prawny została zwolniona z obowiązku reprezentowania skarżącej w postępowaniu o wyjawienie majątku . W dniu 5 marca 2014 r Sąd Rejonowy [REDAKTOWANE] wezwał radcę prawnego do uzupełnienia braków formalnych skargi złożonej przez skarżącą w sprawie [REDAKTOWANE]. W związku z wezwaniem radca prawny [REDAKTOWANE] złożyła wnioszek o wydanie kserokopii dokumentów oraz uzupełniła braki skargi zgodnie z wezwaniem sądu a następnie wystąpiła o zwolnienie jej z obowiązku reprezentacji .Postanowieniem z dnia 28 maja 2014 r Sad Rejonowy [REDAKTOWANE] zwolnił radcę prawnego z obowiązku reprezentacji w sprawie [REDAKTOWANE]. W sprawie tej został ustanowiony inny pełnomocnik – radca prawny [REDAKTOWANE].

Powyższe ustalenia zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego poparte zostały dowodami w postaci dokumentów. Zdaniem zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego ,zarówno powołane dokumenty, jak i zeznania słuchanej jako świadka [REDAKTOWANE] nie dały podstaw do przyjęcia za uzasadnione twierdzenia skarżącej, iż jej pełnomocnik nie działał w obronie jej interesów, nie

kontaktował się z nią, nie informował o stanie spraw co stanowiło naruszenie przepisów ustawy o radcach prawnych a także Zasad Etyki Radcy Prawnego. Bowiem z zebranego materiału wynika, że radca prawny podejmowała szereg czynności procesowych, wykonywała polecenia sądu i brak jakichkolwiek przesłanek wskazujących na nieprawidłowość postępowania radcy prawnego. Wskazane okoliczności stały się podstawą do umorzenia dochodzenia.

Na postanowienie z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego [REDACTED] w dniu 7 września 2016 r. złożyła zażalenie / k.93-94 / uzupełnione w tej samej dacie pismem na k.99. W zażaleniu zarzuciła, że z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego pominął fakt, iż pomimo, że r.p.r. [REDACTED] była pełnomocnikiem z urzędu w sprawie [REDACTED] prowadzący postępowanie nie zawiadomił radcy prawnego o prowadzonych czynnościach, wobec czego ona sama napisała skargę zaś radca prawny w późniejszym terminie ją uzupełniła. Nadto wskazała, że komornik kierował do niej pisma pomimo tego, że miała pełnomocnika z urzędu w osobie [REDACTED].

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zażalenie skarżącej [REDACTED] jest bezzasadne z następujących przyczyn: Skarżąca zarzucała r.pr. [REDACTED] niedopełnienie obowiązków dotyczących jej reprezentacji w postępowaniach toczących się przed Sądem Rejonowym [REDACTED] Zarzutów swoich jednak nie udowodniła w sposób należyty. W szczególności brak dowodów na to, aby pełnomocnik nie dokonywała czynności zmierzających do obrony interesów skarżącej. W tym zakresie postępowanie wyjaśniające prowadzone przez z-cę rzecznika Dyscyplinarnego w sposób dogłębny wskazało, że radca prawny wywiązywała się ze swoich obowiązków. Uzasadnieniem takiego stanowiska był szereg dokumentów zebranych przez zastępcę Rzecznika, ich analiza i ocena. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał również analizy i oceny zebranego materiału dowodowego i nie znalazł podstaw do przyjęcia stanowiska, że radca prawny nie wykonała nałożonych na nią obowiązków w sposób prawidłowy. Fakt, że komornik nie powiadamiał radcy prawnej o czynnościach egzekucyjnych obciąża komornika a nie pełnomocnika, który nie wiedział o toczących się postępowaniach. Z zebranego materiału wynika również, że r.pr. [REDACTED] wykonywała wezwania sądu związane z tym, że była wyznaczona pełnomocnikiem z urzędu. Należy tu podnieść fak, że wykonała wezwanie sadu do uzupełnienia braków formalnych w sprawie [REDACTED] chociaż nie była w niej ustanowiona jako pełnomocnik. Nie ostał się też zarzut, że radca prawny unikała kontaktu ze skarżącą, nie informowała jej o stanie spraw, gdyż skarżącą wyjaśniając swoje zarzuty na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu 19 października 2016 r. wyjaśniła, że między stronami była taka umowa, że skarżąca będzie dzwonić do p. [REDACTED].

W związku z powyższym wobec braku podstaw odwoławczych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDACTED] podzielił w całości stanowisko zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i na podstawie art. 437 par.1 kpk w zw. z art.465 kpk oraz art.74.1 ustawy o radcach prawnych utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Na powyższe postanowienie zgodnie z art. 426 kpk w zw. z art.465 kpk i art.74.1. kpk nie przysługuje środek odwoławczy.

Anna Jorlińska
10-10-2016

Marek Kubiś